

Тая застраховка, за която говорихме до сега, е **застраховката на капиталъ**. Тя има повече отъ 100 разновидности. Друга застраховка, свързана съ живота на човѣка, е **застраховката на рента**. При нея застрахованиятъ, наведнажъ или на части, внася опредѣлена сума, срещу която, следъ като достигне известна възрастъ, 50, 60 или 70 години, добива право да получава всѣка година, докато е живъ, опредѣлена сума, наречена рента.

Къмъ животозастраховането спадатъ народните застраховки. Тѣ се отличаватъ по това, че се сключватъ за малки суми, застрахованите не се преглеждатъ отъ лѣкаръ и премиите се плащатъ леко, на малки части и въ кжси срокове: седично или месечно. Тѣзи застраховки сѫ разпространени най-вече въ Англия, Америка и Япония.

Застраховката за животъ се упражнява както отъ държавни, обществени, така и отъ частни предприятия. Ала, обикновено, съ тая застраховка се занимаватъ частни акционерни и кооперативни дружества. Освенъ това, застраховката за животъ и днесъ се извършва сполучливо отъ посмѣртните каси, броятъ на които е много голѣмъ, особено въ Германия, Англия и Америка.

Животозастраховането или застраховката за животъ е стара. Посмѣртните каси въ римско време, за които говорихме по-рано, сѫ прадѣдите на днешната модерна, сложена на научни начала застраховка. Последната води своето начало едва отъ края на осемнайсетия и първата половина на деветнайсетия вѣкъ — и отъ тогава всѣкой денъ се усъвършенствува и разраства.

У насъ първите застраховки за животъ сѫ били сключени презъ 1882. година отъ ромънското дружество „Национала“. Презъ последните години тѣ добиха, въ всичките слоеве на населението широко разпространение. Докато презъ 1886. година сме имали само 2,000 застраховки за животъ на обща сума 10,000,000 лева, въ края на 1925. година тия застраховки достигатъ цифритъ: 220,000 застрахователни полици на обща застрахована сума 360,000,000 лева.

Поради претрупана работа въ печатницата,
тази книжка закъснѣ. — Просимъ извинение отъ
читателите.